

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОТЕЗНО-ОРТОПЕДИЧНИХ ВИРОБІВ В УКРАЇНІ

Коваленко С.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

svetlana_kovalenko77@ukr.net

За останні десять років в Україні зроблено реальні та вагомі кроки щодо підвищення рівня соціального захисту населення та гармонізації вітчизняного законодавства відповідно до міжнародних стандартів і норм. Прийняття основоположного законодавчого документа стосовно реабілітації інвалідів - Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» - було першим кроком у напрямку розроблення і запровадження у сфері соціального захисту населення комплексних підходів до реабілітації осіб з інвалідністю та удосконалення бази нормативних документів, які встановлюють механізм забезпечення осіб з вадами і захворюваннями опорно-рухової системи протезно-ортопедичними виробами та іншими технічними засобами реабілітації (ТЗР). Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів та інших окремих категорій населення, переліку таких засобів» від 05.04.2012 р. № 321 визначено уточнений перелік технічних та інших засобів реабілітації, який сформований за кодами класифікаційних угруповань ТЗР, що встановлені міжнародним стандартом ISO 9999:2002 «Technical aids for persons with disabilities — Classification and terminology». Деталізований асортиментний перелік ТЗР, рекомендованих дорослим і дітям з вадами і захворюваннями кінцівок і хребта для компенсації втрачених функцій опорно-рухової системи, визначено у чинній номенклатурі технічних та інших засобів реабілітації для осіб з фізичними вадами, що виробляються та/або реалізуються в Україні, яку затверджено наказом Міністерства праці та соціальної політики України (№ 15 від 21.01.2009 р.).

Протезно-ортопедичні вироби – це ортопедичні пристрої, які використовуються для відновлення порушеної функції суглобів та хребта. Протезно-ортопедичні вироби мають доволі широкий функціонал, а саме вони дозволяють: зменшити навантаження на суглоб; відновити опорно-рухову функцію; запобігти запальним процесам у м'яких тканинах навколо пошкодженого сегмента при розтягненнях, вивихах, переломах; сприяти одужанню після оперативного втручання; коригувати викривлення хребта; підвищити активність пацієнта без ризику завдати шкоду; знизити больовий синдром при захворюваннях опорно-рухової системи; забезпечити захист у випадку значних фізичних навантажень та при заняттях спортом.